

Arbete och glädje hela livet för pigg 80-åring i Nykil

Morgonmjölkning. Kossan får lite extra gott under husdammjölknigen. Det är juli månad 1971. I bakgrunden Ainas stuga.

Foto Rune Wikell

Det finns människor, som inför en stundande högtidsdag undober sig all publicitet, därför att de tycker att deras livsverk inte har varit gott nog att sättas på pränt. De har inte haft någon framskjutande plats i samhället, de har inget förtroendeuppdrag att redovisa, eller någon medalj dinglande på bröstet och deras person pekar inte heller på ära och berömmelse. Och ändå – om livsgärningemedaljerades efter det stora, som sker i det tysta- skulle en medalj i renaste guld pryda fru *Aina Kindblom, Östra Hult, Nykil*, som på fredagen fyller 80 år.

Hon tillhör dock den kategori människor, som inte är vän av stora ord. Hennes liv har dock varit ett enda stort konstverk och med henne som konstnär har hon av livets med- och motgångar skapat ett livsverk, som verkligen är värt att firas. Fru Kindbloms liv har varit och är en stor arbetsdag, men en glädje i arbetsdagen. När hon dessutom har levat och lever på livets solsida, med hela sin person utstrående värme, vänlighet och givmildhet – ja, då måste det firas.

Fru Kindblom är knektdotter från Sandvik, Hulta i Vårdnäs. Redan som 10-åring blev *Aina Glad* moderlös och som äldst av syskonen fick hon axla mors arbetsbörd i hemmet. Fadern var dock en duktig person och de hjälptes åt. År 1918 flyttade hon till den stuga, där hon alljämt är boende. Hon gifte sig med Hjalmar Kindblom, men blev änka i unga år - det är 47 år sedan. Två av hennes barn gick också bort i unga år. Hennes dotter Alice med familj bor dock i en stuga intill.

Efter makens död blev det för Fru Kindblom att ensam dra försorg om hem och barn. Hon har två kor, gris och höns. Av mjölken gör hon ost – ända upp till 600 om året. Hennes kundkrets är stor och "Ost-Tanta" och hennes ost gillas av alla. Hennes arbete är inte bara mjölkning och ystning. Alla kunder skall också pysslas om med kaffe och ibland väfflor.

Jag skulle önska att fru Kindblom här själv ville berätta. För jag vet att hon kan det. Det skulle bli berättelsen om lörlagsverket för vilket hon begärde fem kg havre åt höusen – men bonden prutade till tre. Det skulle bli berättelsen om den där varma somnardagen, när hon stod där hemma vid köksspisen och över elden gräddade väfflor till en hel busslast, som kom på besök. Fru Kindblom har aldrig sett något omöjligt.

Efter dagens arbete vill hon gärna koppla av en stund tillsammans med några av sina många vänner med ett parti prulle – och då njuter fru Aina Kindblom och känner sig nöjd med den gänga arbetsdagen.

R. Wikell